

31995D0308

L 186/42

ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

5.8.1995

ROZHODNUTIE RADY

z 24. júla 1995

o uzatretí, v mene spoločenstva, Dohovoru o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier

(95/308/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, najmä na jej článok 130s ods. 1, v spojení s prvou vetou odseku 2 a prvým pododsekom článku 228 ods. 3,

so zreteľom na návrh Komisie ⁽¹⁾,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽²⁾,

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽³⁾,

keďže Komisia sa v mene spoločenstva zúčastnila na rozhovoroch v rámci *ad hoc* pracovnej skupiny pripravujúcej Dohovor o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier;

keďže Komisia podpísala v mene spoločenstva dohovor v Helsinkách 18. marca 1992;

keďže hlavným účelom tohto dohovoru je vytvoriť rámec pre bilaterálnu a multilaterálnu spoluprácu s cieľom zamedzenia a kontroly znečistenia cezhraničných vodných tokov a s cieľom zabezpečenia racionálneho využitia vodných zdrojov v členských štátoch Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov;

keďže spoločenstvo prijalo v oblasti tohto dohovoru opatrenia; keďže vstup do medzinárodných záväzkov v týchto veciach je záležitosťou spoločenstva;

keďže environmentálna politika spoločenstva prispieva k uchovaniu, ochrane a zlepšeniu kvality životného prostredia, k ochrane ľudského zdravia a premyslenému a racionálnemu využitiu prírodných zdrojov s ohľadom na trvalo udržateľný rozvoj;

keďže environmentálna politika spoločenstva je ako celok zameraná na posilnenie medzinárodnej spolupráce s cieľom dosiahnutia vysokého stupňa ochrany; keďže je založená na zásade preventívnych opatrení a na zásade, že škoda na životnom prostredí by mala byť prioritne napravená pri jej zdroji a že znečisťovateľ by mal platiť;

keďže spoločenstvo a jeho členské štáty spolupracujú vo sférach svojej pôsobnosti so svojimi členmi a s medzinárodnými organizáciami;

keďže uzatvorenie tohto dohovoru spoločenstvom pomôže dosiahnuť ciele stanovené v článku 130r zmluvy,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

Týmto sa v mene Európskeho spoločenstva schvaľuje Dohovor o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier.

Text dohovoru je priložený v prílohe I.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 212, 5.8.1993, s. 60.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 128, 9.5.1994.

⁽³⁾ Ú. v. ES C 34, 2.2.1994, s. 1.

Článok 2

Predseda Rady je oprávnený určiť osobu alebo osoby splnomocnené uložiť dokumenty o schválení na Generálnom sekretariáte Organizácie spojených národov v súlade s článkom 25 dohovoru.

Táto osoba alebo osoby v tom istom čase ukladajú aj vyhlásenie o kompetenciách priložené v Prílohe II.

V Bruseli 24. júla 1995

Za Radu

predseda

P. SOLBES MIRA

PRÍLOHA I

DOHOVOR**o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier v Helsinkách
17. marca 1992**

Organizácia spojených národov 1992

Dohovor o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier**PREAMBULA**

STRANY TOHTO DOHOVORU,

UZNÁVAJÚC, že ochrana a využívanie cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier predstavujú dôležité a naliehavé úlohy, ktorých účinné dosiahnutie možno zabezpečiť len zvýšenou spoluprácou,

ZNEPOKOJENÉ existenciou a hrozbami nepriaznivých účinkov v krátkodobom výhľade v oblasti zmien podmienok cezhraničných vodných a medzinárodných jazier pôsobiacich na životné prostredie, ekonomiku a blahobyt členských krajín Európskej hospodárskej komisie (EHK),

ZDÔRAŽŇUJÚC potrebu zosilnených národných a medzinárodných opatrení na prevenciu, kontrolu a redukciu nebezpečných látok vo vodnom prostredí a znižovanie eutrofizácie a acidifikácie, ako aj znečistenia morského prostredia, predovšetkým prímorských oblastí, zo zdrojov z vnútrozemia,

ZMIENUJÚC sa o úsilí, ktoré už podnikli vlády EHK na posilnenie spolupráce na dvojstrannej i mnohostrannej úrovni, zameranej na prevenciu, obmedzovanie a znižovanie znečisťovania presahujúceho hranice, trvalo udržateľný manažment vôd, zachovanie vodných zdrojov a životného prostredia,

PRIPOMÍNajúC si príslušné opatrenia a zásady Deklarácie Štokholmskej konferencie o životnom prostredí obyvateľstva, Záverečný akt Konferencie o bezpečnosti a spolupráci v Európe (KBSE), výsledné dokumenty Madridskej a Viedenskej schôdzky zástupcov zúčastnených štátov KBSE a Regionálnu stratégiu na ochranu životného prostredia a racionálneho využitia prírodných zdrojov v členských krajinách EHK, ktoré sa týkajú obdobia do roku 2000, ako aj presahujúce tento rok,

VO VEDOMÍ, že úlohou Európskej hospodárskej komisie Organizácie spojených národov je prehlbovanie medzinárodnej spolupráce vzhľadom na prevenciu, obmedzovanie a znižovanie znečisťovania vôd, vrátane znečisťovania presahujúceho hranice štátov a trvalo udržateľné využívanie týchto vôd, a v tomto ohľade pripomínajúC si Deklaráciu o stratégii ochrany a kontroly znečistenia vôd, vrátane znečistenia presahujúceho hranice štátov; Deklaráciu EHK o stratégii racionálneho využívania vody; Zásady EHK týkajúce sa spolupráce v oblasti cezhraničných vôd; Charty EHK o hospodárení s podzemnou vodou a Kódex správania sa pri havarijnom znečistení cezhraničných vnútrozemských vôd,

ODVOLÁVAJÚC sa na rozhodnutia I ods. 42 a I ods. 44, prijaté Európskou hospodárskou komisiou na jej 42. a 44. zasadnutí a na výsledok schôdzky KBSE o Ochrane životného prostredia (Sofia, Bulharsko, 16. októbra – 3. novembra 1989),

ZDÔRAŽŇUJÚC, že spolupráca medzi členskými krajinami vzhľadom na ochranu a využívanie cezhraničných vôd sa bude realizovať hlavne vypracovaním dohôd medzi krajinami, ktoré sú týmito vodami rozdelené, obzvlášť tam, kde takéto dohody neboli doteraz uzatvorené,

DOHODLI SA TAKTO:

Článok 1

VYMEDZENIE POJMOV

Na účely tohto dohovoru:

1. výraz „cezhraničné vody“ znamená akékoľvek povrchové alebo podzemné vody, ktoré vyznačujú, pretínajú alebo sú umiestnené na hraniciach medzi dvoma alebo viacerými štátmi; všade kde cezhraničné vody vtekajú priamo do mora, tieto končia na priamke cez ich ústie medzi bodmi na čiare nízkeho stavu na ich brehoch;
2. výraz „vplyv presahujúci hranice“ znamená akýkoľvek významný negatívny účinok na životné prostredie, ktorý je výsledkom zmeny v podmienkach cezhraničných vôd, spôsobeným ľudskou činnosťou, fyzickým pôvodom, situovaným celkom alebo čiastočne v oblasti pod jurisdikciou jednej alebo druhej strany. Takéto dopady na životné prostredie zahŕňajú účinky na ľudské zdravie a bezpečnosť, flóru, faunu, pôdu, vzduch, vodu, podnebie, krajinu a historické pamiatky alebo iné fyzikálne štruktúry, alebo interakciu medzi týmito faktor-

mi; rovnako zahŕňajú aj účinky na kultúrne dedičstvo alebo socio-ekonomické podmienky, vyvolané zmenami z uvedených faktorov;

3. výraz „strana“ znamená, pokiaľ text neurčí inak, zmluvnú stranu tohto dohovoru;
4. výraz „susediace strany“ znamená strany, ktoré majú spoločné cezhraničné vody;
5. výraz „spoločný orgán“ znamená akúkoľvek dvojstrannú alebo viacstrannú komisiu alebo iné vhodné inštitucionálne usporiadanie na spoluprácu medzi susediacimi stranami;
6. výraz „nebezpečné látky“ znamená látky, ktoré sú toxické, karcinogénne, mutagénne, teratogénne alebo bioakumulatívne, zvlášť ak sú trvalé;
7. výraz „najlepšia dostupná technológia“ – (definícia je obsiahnutá v Prílohe I k tomuto dohovoru).

ČASŤ I

USTANOVENIA PLATNÉ PRE VŠETKY STRANY

Článok 2

Všeobecné ustanovenia

1. Strany prijímajú všetky nevyhnutné opatrenia na prevenciu, kontrolu a redukciu každého vplyvu presahujúceho hranice.
2. Strany prijímajú najmä všetky nevyhnutné opatrenia s cieľom:
 - a) zabrániť, kontrolovať a redukovať znečistenie vôd, ktoré má alebo by mohlo mať vplyv presahujúci hranice;
 - b) zabezpečiť, aby sa cezhraničné vody využívali s orientáciou na ekológiu a racionálne vodné hospodárstvo, ochranu vodných zdrojov a životného hospodárstva;
 - c) zabezpečiť, aby sa cezhraničné vody využívali racionálnym a rovnomerným spôsobom, s osobitným zreteľom na ich cezhraničný charakter, v prípade takých činností, ktoré spôsobujú, alebo by mohli spôsobiť vplyv presahujúci hranice;
 - d) zabezpečiť ochranu, a ak je to potrebné, obnovenie ekosystémov.
3. Opatrenia na prevenciu, reguláciu a znižovanie znečistenia vody sa vykonávajú, ak je to možné, priamo pri zdroji.

4. Tieto opatrenia nevyvolávajú, priamym ani nepriamym spôsobom, prenos znečisťovania do iných oblastí životného prostredia.

5. Pri vykonávaní opatrení, uvedených v odsekoch 1 a 2 tohto článku, strany dodržiavajú tieto zásady:

- a) princíp prevencie, že nie je prípustné odkladať akciu, ktorá by zabránila potenciálnemu vypúšťaniu nebezpečných látok s cezhraničným dopadom na základe tvrdenia, že vedecký výskum plne nepreukázal príčinné spojenie medzi týmito látkami na jednej strane a potenciálnym cezhraničným dopadom na druhej strane;
- b) zásada „znečisťovateľ platí“, na základe ktorej náklady na prevenciu proti znečisteniu, ako aj jeho reguláciu a zníženie znáša znečisťovateľ;
- c) hospodárenie s vodnými zdrojmi sa vykonáva tak, aby sa uspokojili požiadavky súčasnej generácie, bez obmedzovania potrieb budúcich generácií.

6. Susediace strany spolupracujú na báze rovnosti a reciprocity, najmä prostredníctvom dvojstranných a viacstranných dohôd, aby vytvorili harmonickú stratégiu a programy pokrývajúce povodia dotknutých oblastí alebo ich častí, s orientáciou na prevenciu, reguláciu a zníženie cezhraničného vplyvu, so zameraním na ochranu prostredia cezhraničných vôd, ktoré je týmito vodami ovplyvňované, vrátane morského prostredia.

7. Uplatňovanie tohto dohovoru nemá za následok zhoršenie podmienok životného prostredia, ani zvýšený dopad presahujúci hranice.

8. Ustanovenia tohto dohovoru neovplyvňujú práva strán, ani jednotlivu ani spoločne, v otázke prijímania a realizácie prísnejších opatrení ako tie, ktoré sú stanovené týmto dohovorom.

Článok 3

Prevenia, kontrola a redukcia

1. Na prevenciu, kontrolu a redukciu vplyvu presahujúceho hranice, zainteresované strany vyvíjajú, prijímajú, realizujú a pokiaľ je to možné, zavádzajú kompatibilné a zodpovedajúce právne, administratívne, ekonomické, finančné a technické opatrenia, okrem iného na zabezpečenie toho, aby:

- a) sa obmedzovala, kontrolovala a znižovala emisia znečisťujúcich látok v zdroji znečistenia prostredníctvom aplikácie, okrem iného použitím nízkoodpadovej a bezodpadovej technológie;
- b) cezhraničné vody boli chránené pred znečistením z bodových zdrojov prostredníctvom povolení na vypúšťanie odpadových vôd od kompetentných inštitúcií, a aby tieto povolené vypúšťania boli sledované a kontrolované;
- c) limity na vypúšťanie odpadových vôd uvedené v povoleniach boli založené na najlepšej dostupnej technológii pre vypúšťanie nebezpečných látok;
- d) sa uplatňovali prísnejšie požiadavky, prípadne aj také, ktoré by mali za následok zákaz v individuálnych prípadoch, keď si to vyžaduje kvalita vody recipienta alebo ekosystému;
- e) mestská odpadová voda prešla aspoň biologickou úpravou alebo ekvivalentným procesom na základe postupu krok za krokom tam, kde je to potrebné;
- f) sa prijali príslušné opatrenia, ako je aplikácia najlepšej dostupnej technológie, na zníženie prísunu živín z priemyselných a mestských zdrojov;
- g) sa vyvinuli a zaviedli primerané opatrenia a najlepšie ekologické postupy na zníženie prísunu živín a nebezpečných látok z plošných zdrojov obzvlášť tam, kde hlavné zdroje pochádzajú z poľnohospodárstva (smernice pre rozvoj najlepších ekologických postupov sú uvedené v prílohe II k tomuto dohovoru);
- h) sa zhodnotili vplyvy na životné prostredie a uplatňovali sa ďalšie metódy hodnotenia;
- i) sa podporovalo trvalo udržateľné hospodárenie s vodnými zdrojmi, vrátane ekosystémového prístupu;
- j) sa vypracovali plány opatrení pre mimoriadne situácie;

- k) sa prijali ďalšie špecifické opatrenia na prevenciu znečisťovania podzemných vôd;
- l) sa minimalizovalo riziko havarijného znečistenia.

2. Na tento cieľ, každá strana stanovuje emisné limity na vypúšťanie z bodových zdrojov do povrchových vôd, založené na najlepšej dostupnej technológii, ktoré budú konkrétne uplatniteľné na jednotlivé priemyselné sektory alebo priemyselné odvetvia, z ktorých znečisťujúce látky pochádzajú. Primerané opatrenia, ktoré sú uvedené v odseku 1 tohto článku na prevenciu, kontrolu a redukciu vstupu nebezpečných látok z bodových zdrojov do vôd, môžu, okrem iného, zahŕňať úplný alebo čiastočný zákaz výroby alebo používania takýchto látok. Je potrebné brať do úvahy existujúce zoznamy priemyselných sektorov alebo odvetví a tých nebezpečných látok v medzinárodných dohovoroch alebo smerniciach, ktoré sú uplatniteľné v oblasti pokrytej týmto dohovorom.

3. Okrem toho, každá strana definuje, ak je to vhodné, ciele pre akosť vody a prijíma kritériá akosti vody s cieľom prevencie, obmedzovania a zníženia vplyvu presahujúceho hranice. Všeobecné smernice pre vypracovanie takých cieľov a kritérií sú uvedené v prílohe III k tomuto dohovoru. V prípade potreby sa zainteresované strany snažia túto prílohu aktualizovať.

Článok 4

Monitorovanie

Strany vytvárajú programy na monitorovanie stavu cezhraničných vôd.

Článok 5

Výskuma rozvoj

Zainteresované strany spolupracujú na vykonávaní prieskumu a rozvoji účinných metód na prevenciu, kontrolu a redukciu vplyvu presahujúceho hranice. Na tento cieľ, sa zainteresované strany, na bilaterálnom a/alebo multilaterálnom základe, usilujú o začatie, prípadne rozšírenie špecifických výskumných programov, a berú pri tom do úvahy výskumnú činnosť, ktorá sa uskutočňuje na príslušných medzinárodných fórach, okrem iného, so zameraním na:

- a) vypracovanie metód na hodnotenie toxicity nebezpečných látok a škodlivosti znečisťujúcich látok;
- b) zdokonalenie znalostí o výskyte, distribúcií a účinkoch týchto znečisťujúcich látok a procesov na životné prostredie;
- c) rozvoj a aplikáciu ekologicky vhodných technológií, výrobných a spotrebných modelov;
- d) postupné vyradovanie a/alebo nahrádzanie tých látok, ktoré by mohli mať vplyv presahujúci hranice;

e) ekologicky vhodné metódy na odstránenie nebezpečných látok;

f) špeciálne metódy na zlepšenie stavu cezhraničných vôd;

g) rozvoj ekologicky vhodných vodných stavebných prác a technik na reguláciu vôd;

h) fyzické a finančné vyhodnocovanie škôd, ktoré vznikli následkom cezhraničných vplyvov.

Výsledky týchto výskumných programov si zainteresované strany navzájom vymieňajú, v súlade s článkom 6 tohto dohovoru.

Článok 6

Výmena informácií

Zainteresované strany si navzájom poskytujú čo najširšiu výmenu informácií o otázkach, ktoré spadajú pod ustanovenia tohto dohovoru, pokiaľ možno čo najskôr.

Článok 7

Zodpovednosť a ručenie

Zainteresované strany podporujú príslušné medzinárodné úsilie na vypracovanie pravidiel, kritérií a postupov v oblasti zodpovednosti a ručenia.

Článok 8

Ochrana informácií

Ustanovenia tohto dohovoru nemajú vplyv na práva alebo záväzky zainteresovaných strán v súlade s ich národným právnym systémom a aplikovateľnými medzinárodnými predpismi na ochranu informácií vo vzťahu k priemyselnému a obchodnému tajomstvu, vrátane duševného vlastníctva alebo národnej bezpečnosti.

ČASŤ II

USTANOVENIA, KTORÉ SA TÝKAJÚ SUSEDIACICH STRÁN

Článok 9

Dvojstranná a mnohostranná spolupráca

1. Susediace strany uzatvárajú na základe rovnosti a reciprocity dvojstranné alebo mnohostranné dohody alebo iné dojednania, pokiaľ také doteraz neexistujú, alebo prispôbujú už existujúce dohody, ak je to potrebné, aby sa vylúčili rozpory so základnými princípmi tohto dohovoru, s cieľom definovania si svojich vzájomných vzťahov a postupov, s ohľadom na prevenciu, kontrolu a redukciu vplyvov presahujúcich hranice. Susediace strany špecifikujú povodia alebo ich časti, ktoré sú predmetom spolupráce. Tieto dohody alebo dojednania sa týkajú príslušných otázok obsiahnutých v tomto dohovore, ako aj akýchkoľvek iných problémov, na spolupráci ktorých za susediace strany môžu dohodnúť.

2. Dohody alebo dojednania uvedené v odseku 1 tohto článku tvoria základ pre vytvorenie spoločných orgánov. Bez toho, aby boli tieto spoločné orgány dotknuté príslušnými, už jestvujúcimi dohodami alebo opatreniami, majú okrem iného tieto úlohy:

a) zbierať, zhromažďovať a vyhodnocovať údaje, s cieľom identifikácie zdrojov znečistenia, ktoré by mohli mať vplyv presahujúci hranice;

b) vypracovávať spoločné programy na sledovanie kvality a kvantity vôd;

c) vypracovávať registre a zabezpečovať výmenu informácií o zdrojoch znečistenia, ktoré sú uvedené v odseku 2 písm. a tohto článku;

d) vypracovávať emisné limity pre vypúšťanie odpadových vôd a vyhodnocovať účinnosť programov ochrany vôd;

e) vypracovávať spoločné ciele a kritériá pre kvalitu vody, s ohľadom na ustanovenia článku 3, ods. 3 tohto dohovoru a navrhnuť potrebné opatrenia na udržanie, a kde je to potrebné, zlepšenie terajšej kvality vody;

f) rozvíjať spoločné akčné programy na zníženie znečistenia z bodových zdrojov (napr. mestských a priemyselných zdrojov), ako aj plošných zdrojov (predovšetkým v poľnohospodárstve);

g) stanoviť varovné a výstražné systémy;

h) slúžiť ako fórum na výmenu informácií o existujúcich i plánovaných odberoch vody a príslušných zariadeniach, ktoré by mohli mať cezhraničný dopad;

i) podporovať spoluprácu a výmenu informácií o najlepších dostupných technológiách v súlade s ustanoveniami článku 13 tohto dohovoru, ako aj podporovať spoluprácu v oblasti vedecko-výskumných programov;

j) zúčastňovať sa na realizácii vyhodnocovania ekologických dopadov, ktoré sa týkajú cezhraničných vôd, v súlade s príslušnými medzinárodnými smernicami.

3. V prípade, keď prímorský štát je zmluvnou stranou tohto dohovoru a je priamo a významne zasahovaný cezhraničným dopadom, susediace strany môžu, ak s tým všetci súhlasia, pozvať takýto prímorský štát, aby sa primeraným spôsobom angažoval na činnosti mnohostranných spoločných orgánov, ktoré boli zriadené susediacimi stranami pre takéto cezhraničné vody.

4. Spoločné orgány, podľa tohto dohovoru, pozývajú spoločné orgány zriadené prímorskými štátmi na ochranu morského prostredia, priamo ovplyvnené cezhraničným dopadom, aby spolupracovali a zladili svoju prácu s cieľom prevencie, obmedzovania a zníženia vplyvu presahujúceho hranice.

5. Ak existujú v tom istom povodí dva alebo viac spoločných orgánov, snažia sa koordinovať svoju činnosť tak, aby posilnili prevenciu, obmedzovanie a znížovanie vplyvu presahujúceho hranice v danej oblasti povodia.

Článok 10

Konzultácie

Konzultácie medzi susediacimi stranami sa konajú na základe reciprocity, dobrej vôle a dobrých susedských vzťahov, v prípade požiadavky ktorejkoľvek strany. Takéto konzultácie sa orientujú na spoluprácu s ohľadom na problémy spadajúce pod ustanovenia tohto dohovoru. Akékoľvek takéto konzultácie sa vedú prostredníctvom spoločného orgánu, vytvoreného na základe článku 9 tohto dohovoru, ak taký orgán existuje.

Článok 11

Spoločné monitorovanie a vyhodnocovanie

1. V rámci celkovej spolupráce uvedenej v článku 9 tohto dohovoru alebo konkrétnych dohôd, susediace strany vytvárajú a realizujú spoločné programy na sledovanie stavu cezhraničných vôd, vrátane povodní a pohybu ľadu, ako aj ich cezhraničný dopad.

2. Susediace strany sa dohodnú na ukazovateľoch znečistenia a škodlivinách, ktorých vypúšťanie a koncentrácie v cezhraničných vodách sa bude pravidelne monitorovať.

3. Susediace strany vykonávajú v pravidelných intervaloch spoločné alebo koordinované hodnotenie cezhraničných vôd a účinnosti opatrení, ktoré sa vykonali v rámci prevencie, kontroly

a znížovania vplyvu presahujúceho hranice. Výsledky týchto hodnotení sú k dispozícii verejnosti, podľa ustanovení uvedených v článku 16 tohto dohovoru.

4. Na tieto účely, susediace strany zosúladujú svoje pravidlá na vytvorenie a realizáciu monitorovaných programov, meracích systémov, prístrojov, analytických metód, spracovania údajov a vyhodnocovacích postupov, ako aj metód na registráciu vypúšťaných škodlivín.

Článok 12

Spoločný výskum a vývoj

V rámci všeobecnej spolupráce uvedenej v článku 9 tohto dohovoru alebo iných špecifických dojednaní, susediace strany vykonávajú konkrétnu vedecko-výskumnú činnosť s cieľom dosiahnutia a udržiavania cieľov a kritérií na kvalitu vody, ktoré si stanovili a prijali.

Článok 13

Výmena informácií medzi susediacimi stranami

1. Susediace strany, v rámci príslušných dohôd alebo iných dojednaní podľa článku 9 tohto dohovoru, si vymieňajú, okrem iného, reálne dostupné údaje o:

- ekologických podmienkach cezhraničných vôd;
- skúsenostiach získaných pri aplikácii a prevádzke najlepšej dostupnej technológie a výsledkoch výskumu a vývoja;
- emisných a monitorovaných údajoch;
- opatreniach, ktoré sa prijali alebo sa plánujú prijať na prevenciu, kontrolu a znížovanie vplyvu presahujúceho hranice;
- povoleniach alebo predpisoch na vypúšťanie odpadových vôd, vydaných kompetentným úradom alebo príslušným orgánom.

2. Susediace strany si vymieňajú informácie o svojich národných predpisoch s cieľom toho, aby sa zosúladili emisné limity.

3. Ak jedna susediaca strana požaduje od inej zmluvnej strany údaje alebo informácie, ktoré nie sú k dispozícii, požadovaná strana sa snaží vyhovieť tejto požiadavke, ale môže za to požadovať primerané poplatky od žiadajúcej strany za zhromaždenie, prípadne spracovanie údajov alebo informácií.

4. Na účely realizácie tohto dohovoru, susediace strany umožňujú výmenu najlepšej dostupnej technológie, predovšetkým podporou: komerčnej výmeny dostupnej technológie; priamymi priemyslovými kontaktmi a spoluprácou, vrátane spoločných podnikov; výmenou informácií a skúseností; ako aj poskytnutím technickej pomoci. Susediace strany tiež organizujú spoločné školiace programy, príslušné semináre a stretnutia.

Článok 14

Varovné a výstražné poplašné systémy

Susediace strany sa bezodkladne navzájom informujú o akejkoľvek kritickú situácii, ktorá môže mať vplyv presahujúci hranice. Susediace strany zriaďujú a ak je to vhodné, prevádzkujú spoločné komunikačné systémy, varovné a výstražné poplašné systémy, s cieľom získavať a prenášať informácie. Tieto systémy prevádzkujú na základe kompatibilného prenosu údajov a postupov na ich spracovávanie na zariadeniach, na ktorých sa susediace strany dohodnú. Susediace strany sa navzájom informujú o kompetentných úradoch alebo miestach vytvorených na tento účel.

Článok 15

Vzájomná pomoc

1. Ak nastane kritická situácia, susediace strany si poskytujú na požiadanie vzájomnú pomoc, v súlade s postupmi, ktoré by sa mali uplatňovať podľa odseku 2 tohto článku.

2. Susediace strany vypracujú a dohodnú sa na postupoch vzájomnej pomoci, okrem iného, v týchto otázkach:

- a) riadenie, kontrola, koordinácia a dozor pri takejto pomoci;
- b) zainteresovaná strana, ktorá bude požadovať pomoc bude mať k dispozícii miestne zariadenia a služby, vrátane, ak je to vhodné, vybavenia formalít na prekročenie štátnych hraníc;
- c) opatrenia zamerané na to, aby strana, ktorá poskytuje pomoc neutrpela škodu, vrátane jej odškodnenia a/alebo kompenzácie a/alebo jej personálu, ako aj opatrenia pre tranzit cez územie tretích strán, ak je to potrebné;
- d) spôsoby refundácie za služby poskytnutej pomoci.

Článok 16

Informovanie verejnosti

1. Susediace strany zabezpečujú, že informácie o stavoch cezhraničných vôd, o podniknutých opatreniach alebo o plánovaných opatreniach na prevenciu, obmedzovanie a znižovanie vplyvu presahujúceho hranice, ako aj účinky týchto opatrení sú k dispozícii verejnosti. Na tento účel zabezpečujú susediace strany uverejňovanie týchto informácií:

- a) cieľové ukazovatele kvality vody;
 - b) vydané povolenia a podmienky, ktoré sa majú splniť;
 - c) výsledky odberu vzoriek vody a odpadových vôd vykonávaných na účely sledovania a vyhodnocovania, ako aj výsledky kontrol, ohľadne dodržiavania cieľov akosti vody a povolených podmienok.
2. Susediace strany zabezpečujú, aby tieto informácie boli k dispozícii verejnosti k nahliadnutiu vo vhodnom čase a bezplatne a poskytujú zástupcom verejnosti praktickú príležitosť, aby kópie daných informácií mohli získavať od susediacich strán po zaplatení primeraných poplatkov.

ČASŤ III

INŠTITUCIONÁLNE A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 17

Schôdzka zainteresovaných strán

1. Prvá schôdzka strán sa zvoláva najneskôr do jedného roka odo dňa nadobudnutia platnosti tohto dohovoru. Potom sa uskutočňujú riadne schôdzky každé tri roky alebo aj v kratších intervaloch podľa toho, ako je to stanovené v procedurálnych pravidlách. Strany usporiadajú mimoriadnu schôdzku, ak sa na nej dohodnú počas riadnej schôdzky alebo na základe písomnej žiadosti ktorejkoľvek zo zainteresovaných strán za predpokladu, že v priebehu šiestich mesiacov od takéhoto vyrozumienia všetkým stranám, bude táto požiadavka podporená aspoň jednou tretinou zainteresovaných strán.

2. Na svojich schôdzkach zainteresované strany priebežne kontrolujú realizáciu tohto dohovoru a so zreteľom na to:

- a) spracovávajú prehľady o stratégii a metodologických prístupoch na ochranu a využívanie cezhraničných vôd zainteresovaných strán, s ohľadom na ďalšie zdokonaľovanie ochrany a využívania cezhraničných vôd;
- b) vymieňajú si informácie týkajúce sa získaných skúseností pri uzatváraní a vykonávaní dvojstranných a mnohostranných dojednaní alebo iných opatrení ohľadne ochrany a využívania cezhraničných vôd, s ktorými susedí jedna alebo viac zainteresovaných strán;

- c) využívajú, tam kde je to vhodné, služby príslušných orgánov EHK, ako aj iných kompetentných medzinárodných orgánov a špeciálnych komisií, ktoré sú vo všetkých aspektoch primerané na dosiahnutie cieľov tohto dohovoru;
- d) na svojej prvej schôdzke zvažujú a konsenzom prijímajú procedurálne pravidlá pre svoje stretnutia;
- e) zvažujú a prijímajú návrhy zmien a doplnkov k tomuto dohovoru;
- f) zvažujú a uskutočňujú akékoľvek dodatočné akcie, ktoré by mohli napomôcť pri dosiahnutí cieľov tohto dohovoru.

Článok 18

Hlasovacie právo

1. Až na výnimky uvedené v odseku 2 tohto článku, každá strana tohto dohovoru má jeden hlas.

2. Organizácie regionálnej ekonomickej integrácie majú právo hlasovať o záležitostiach svojej kompetencie s takým počtom hlasov, ktorý sa rovná počtu ich členských štátov, ktoré sú zainteresovanými stranami tohto dohovoru. Takéto organizácie nemajú hlasovacie právo, ak ich členské štáty svoje hlasovacie právo využívajú a naopak.

Článok 19

Sekretariát

Výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie (EHK), vykonáva tieto funkcie sekretára:

- a) zvoláva a pripravuje schôdzky zainteresovaných strán;
- b) odovzdáva správy a ďalšie informácie zainteresovaným stranám, ktoré obdržal v súlade s ustanoveniami tohto dohovoru;
- c) vykonáva ďalšie funkcie, ktorými ho zainteresované strany môžu poveriť.

Článok 20

Prílohy

Prílohy k tomuto dohovoru tvoria jeho neoddeliteľnú súčasť.

Článok 21

Zmeny a doplnenia k dohovoru

1. Ktorákoľvek zainteresovaná strana môže podať návrh na zmenu a doplnenie tohto dohovoru.
2. Návrhy na zmenenie a doplnenie tohto dohovoru sa zvažujú na schôdzke zainteresovaných strán.
3. Znenie akéhokoľvek navrhovaného zmenenia a doplnenia tohto dohovoru sa predkladá v písomnej forme výkonnému tajomníkovi Európskej hospodárskej komisie, ktorý s ním

oboznamuje všetky zainteresované strany, a to minimálne deväťdesiat dní pred schôdzkou, na ktorej má byť daný návrh predložený na prijatie.

4. Zmena a doplnok k súčasnému dohovoru sa prijíma na základe konsenzu zástupcov zainteresovaných strán tohto dohovoru, ktorí sú prítomní na schôdzke zainteresovaných strán a pre strany tohto dohovoru, ktoré ho prijali nadobúda účinnosť v 90. deň odo dňa, kedy dve tretiny zainteresovaných strán uložili v depozitári svoje listiny o prijatí zmeny a doplnku. Zmena a doplnok nadobúda účinnosť pre každú ďalšiu stranu v 90. deň odo dňa, kedy táto strana uložila svoju listinu o prijatí zmeny a doplnku.

Článok 22

Urovanie sporov

1. Ak vznikne medzi dvoma alebo viacerými zainteresovanými stranami spor o interpretáciu alebo uplatňovanie tohto dohovoru, strany hľadajú prostredníctvom rokování alebo iných prostriedkov na urovanie sporu riešenie, ktoré je prijateľné pre sporne strany.

2. Pri podpisovaní, ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení k tomuto dohovoru alebo kedykoľvek potom, ktorákoľvek zainteresovaná strana môže podať písomné prehlásenie depozitárovi o tom, že z dôvodu nerozriešeného sporu, podľa odseku 1 tohto článku, prijíma jeden alebo oba z nasledujúcich prostriedkov na urovanie sporu, ako povinný vo vzťahu ku ktorejkoľvek strane, ktorá prijíma ten istý záväzok:

- a) predloženie sporu Medzinárodnému súdnemu dvoru;
- b) arbitráž v súlade s postupom uvedeným v prílohe IV.

3. Ak zainteresované strany prijali oba prostriedky na urovanie sporu uvedené v odseku 2 tohto článku, spor môže byť predložený iba Medzinárodnému súdnemu dvoru, pokiaľ sa strany nedohodnú inak.

Článok 23

Podpis

Tento dohovor bude pripravený na podpis v Helsinkách od 17. marca 1992 do 18. marca 1992 vrátane, a potom na ústredí Organizácie spojených národov v New Yorku do 18. septembra 1992, pre členské štáty Európskej hospodárskej komisie, ako aj pre štáty, ktoré majú konzultatívny štatút s Európskou hospodárskou komisiou, podľa odseku 8 rezolúcie 36 (IV) Hospodárskej a sociálnej rady, z 28. marca 1947, a pre regionálne organizácie ekonomickej integrácie konštituované suverénnymi členskými štátmi – členmi Európskej hospodárskej komisie, na ktoré členské štáty previedli kompetencie v záležitostiach, obsiahnutých v tomto dohovore, vrátane kompetencií uzatvárať zmluvy, ktoré sa týkajú daných záležitostí.

Článok 24

Depozitár

Generálny tajomník OSN plní funkciu depozitára tohto dohovoru.

Článok 25

Ratifikácia, prijatie, schválenie a prístup

1. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu signatárskymi štátmi a regionálnymi organizáciami ekonomickej integrácie.
2. Tento dohovor je prístupný štátom a organizáciám uvedeným v článku 23.
3. Ktorákoľvek z organizácií, uvedených v článku 23, ktorá sa stane zainteresovanou stranou tohto dohovoru bez toho, aby ktorákoľvek z jej členských štátov bol zainteresovanou stranou, je viazaná všetkými záväzkami podľa tohto dohovoru. V prípade takých organizácií, ktorých jeden alebo viac štátov je stranou tohto dohovoru, organizácia a jej členské štáty rozhodujú o svojej konkrétnej zodpovednosti za vykonávanie svojich záväzkov podľa tohto dohovoru. V takých prípadoch organizácie a členské štáty nemajú nárok na súbežné vykonávanie práv podľa tohto dohovoru.
4. Vo svojich listinách ratifikácie, prijatia, súhlasu alebo prístupu, regionálne organizácie ekonomickej integrácie uvedené v článku 23, vyhlasujú rozsah svojej kompetencie s ohľadom na záležitosti obsiahnuté v tomto dohovore. Tieto organizácie taktiež informujú depozitára o akejkoľvek podstatnej modifikácii rozsahu svojich kompetencií.

Článok 26

Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť deväťdesiatym dňom odo dňa uloženia šestnástej listiny ratifikácie, prijatia, schválenia alebo prístupu.

2. Na účely odseku 1 tohto článku, akákoľvek listina uložená regionálnou organizáciou ekonomickej integrácie, nie je započítaná ako dodatková k tým, ktoré boli uložené členskými štátmi takej organizácie.

2. Pre každý štát alebo organizáciu uvedenú v článku 23, ktorá ratifikuje, prijíma alebo schvaľuje tento dohovor alebo k nemu pristupuje po uložení šestnástej listiny ratifikácie, prijatia, schválenia alebo prístupu, dohovor nadobúda platnosť deväťdesiatym dňom odo dňa, kedy takýto štát alebo organizácia uložia svoje listiny ratifikácie, schválenia alebo prístupu do depozitára.

Článok 27

Odstúpenie

Kedykoľvek po uplynutí troch rokov odo dňa, kedy tento dohovor nadobudol účinnosť s ohľadom na zainteresovanú stranu, môže táto odstúpiť od tohto dohovoru podaním písomného oznámenia depozitárovi. Akékoľvek takéto odstúpenie nadobúda platnosť deväťdesiatym dňom po dátume prijatia depozitárom.

Článok 28

Autentické znenia

Originál tohto dohovoru, ktorého anglické, francúzske a ruské znenia sú rovnako autentické, sa ukladá u generálneho tajomníka OSN.

NA DŮKAZ TOHO, signatári, riadne oprávnení na tento účel, podpísali tento dohovor.

V Helsinkách sedemnásteho marca tisícdeväťstodevätidesiatdva.

Príloha I

VYMEDZENIE POJMU „NAJLEPŠIA DOSTUPNÁ TECHNOLOGIA“

1. Výraz „najlepšia dostupná technológia“ znamená najnovšie štádium vo vývoji procesov, zariadení alebo metód prevádzky, ktoré ukazuje nakoľko je dané opatrenie vhodné na obmedzenie vypúšťania emisií a odpadov. Pri určovaní, či procesy, vybavenie a prevádzkové metódy znamenajú tú najlepšiu dostupnú technológiu vo všeobecných alebo jednotlivých prípadoch, sa musí zvlášť prihliadať na:
 - a) porovnateľné procesy, vybavenie alebo prevádzkové metódy, ktoré boli v ostatnej dobe vyskúšané;
 - b) technický pokrok a zmeny v oblasti vedeckých poznatkov a chápania;
 - c) ekonomickú realizovateľnosť takejto technológie;
 - d) časové obmedzenia na inštaláciu v nových, ale aj existujúcich zariadeniach;
 - e) podstatu a objem vypúšťaných odpadových vôd;
 - f) nízkoodpadové a bezodpadové technológie.
 2. Z uvedeného vyplýva, že „najlepšia dostupná technológia“ pre daný proces sa čas od času mení z pohľadu zmien v oblasti technického pokroku, ekonomických a sociálnych faktorov, ako aj vo svetle zmien v oblasti vedeckých poznatkov a chápania.
-

Príloha II

SMERNICE PRE ROZVOJ NAJLEPŠÍCH EKOLOGICKÝCH OPATRENÍ

1. Pri voľbe najvhodnejších kombinácií opatrení pre jednotlivé prípady, ktoré by mohli predstavovať najlepšiu ekologickú prax, by sa mal zväziť nasledujúci postup a rozsah opatrení:
 - a) poskytovanie informácií a vzdelávanie obyvateľstva a užívateľov so zameraním na ekologické dôsledky výberu určitých činností a výrobkov, ich použitia a konečnej likvidácie;
 - b) vývoj a aplikácia kódexov dobrej ekologickej praxe, ktorá zahŕňa všetky aspekty životnosti výrobku;
 - c) označenia, ktoré informujú užívateľov o riziku, ktoré sa vzťahuje k danému výrobku, jeho použitiu a jeho konečnej likvidácii;
 - d) systémy pre zber a likvidáciu, ktoré sú dostupné verejnosti;
 - e) recyklácia, regenerácia a opätovné použitie;
 - f) aplikácia ekonomických nástrojov na činnosti, výrobky alebo skupiny výrobkov;
 - g) systém povolení, ktorý zahŕňa rad obmedzení alebo zákazov.
 2. Pri určovaní, ktorá kombinácia opatrení znamená najlepšie ekologické postupy vo všeobecných alebo v jednotlivých prípadoch, by sa mali zväziť najmä tieto faktory:
 - a) ekologické riziko:
 - i) výrobku;
 - ii) výroby výrobku;
 - iii) použitia výrobku;
 - iv) konečnej likvidácie výrobku;
 - b) náhrada menej znečisťujúcimi procesmi alebo látkami;
 - c) rozsah využívania;
 - d) potenciálne ekologické výhody alebo nedostatky náhradných materiálov alebo činností;
 - e) pokroky a zmeny v oblasti vedeckých poznatkov a chápania;
 - f) časové limity realizácie;
 - g) sociálne a ekonomické dôsledky.
 3. Z uvedeného vyplýva, že najlepšie ekologické postupy pre daný zdroj sa čas od času menia vo svetle technického pokroku, ekonomických a sociálnych faktorov, ako aj vo svetle zmien v oblasti vedeckých poznatkov a chápania.
-

Príloha III

SMERNICE PRE VYPRACOVANIE KRITÉRIÍ A CIEĽOVÝCH UKAZOVATEĽOV KVALITY VODY

Cieľové ukazovatele a kritériá akosti vody:

- a) berú do úvahy cieľ udržania, a ak je to potrebné, zlepšenie súčasnej kvality vody;
 - b) sa zameriavajú na zníženie priemerných záťaží znečisťovania (obzvlášť nebezpečnými látkami) na určitý stupeň v rámci určitého časového obdobia;
 - c) berú do úvahy špecifické požiadavky na kvalitu vody (surovej vody na účely úpravy na pitnú vodu, závlahy, atď.);
 - d) berú do úvahy konkrétne požiadavky týkajúce sa citlivých a špeciálne chránených vôd a ich prostredia, napr. jazerá a podzemné vodné zdroje;
 - e) sú založené na aplikácii ekologických klasifikačných metód a chemických ukazovateľov pre strednodobé a dlhodobé sledovanie pri udržiavaní a zlepšovaní kvality vody;
 - f) berú do úvahy stupeň, ktorý sa dosiahol pri plnení cieľov, ako aj ďalšie dodatkové ochranné opatrenia založené na emisných limitoch, ktoré je možné v jednotlivých prípadoch vyžadovať.
-

Príloha IV

ARBITRÁŽ

1. V prípade sporu, ktorý je predložený k arbitráži podľa článku 22, odsek 2 tohto dohovoru, jedna alebo viac strán oboznamujú sekretariát o predmetnej záležitosti arbitráže, označujú najmä tie články tohto dohovoru, o ktorých interpretáciu alebo aplikáciu sa jedná. Po obdržaní, sekretariát zasiela túto informáciu všetkým stranám tohto dohovoru.
2. Arbitrážny súd pozostáva z troch členov. Navrhovateľ alebo navrhovatelia, ako aj druhá strana alebo strany, ktorých sa spor týka, vymenúvajú arbitra a títo dvaja vymenovaní arbitri určujú na základe spoločnej dohody tretieho arbitra, ktorý predsedá arbitrážnemu súdu. Tento posledne menovaný nesmie byť štátnym príslušníkom žiadnej strany zainteresovanej v tomto spore, nesmie mať bydlisko na území žiadnej z týchto strán, nesmie byť u nich zamestnaný, ani s nimi nesmie jednať ohľadne tohto prípadu na základe iného oprávnenia.
3. Ak nie je predseda arbitrážneho súdu vymenovaný do dvoch mesiacov po vymenovaní druhého arbitra, výkonný tajomník Európskej hospodárskej komisie vymenúva, na požiadanie ktorejkoľvek zo zainteresovaných strán sporu, predsedu, a to v priebehu ďalšieho dvojmesačného obdobia.
4. Ak jedna zo strán v spore nevymenuje arbitra do dvoch mesiacov po obdržaní požiadavky, druhá strana môže o tom informovať výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý určí predsedu arbitrážneho súdu v ďalšom dvojmesačnom období. Po vymenovaní požiada predseda arbitrážneho súdu stranu, ktorá nemenovala rozhodcu, aby tak urobila v priebehu dvoch mesiacov. Ak táto strana tak neučiní do uvedeného termínu, predseda o tom upovedomí výkonného tajomníka Európskej hospodárskej komisie, ktorý vykoná toto vymenovanie v priebehu ďalších dvoch mesiacov.
5. Arbitrážny súd vydáva svoje rozhodnutie v súlade s medzinárodným právom a ustanoveniami tohto dohovoru.
6. Akýkoľvek arbitrážny súd konštituovaný podľa ustanovení tohto dodatku, vytvára svoje vlastné procedurálne pravidlá.
7. Rozhodnutie arbitrážneho súdu, jednak o postupe ako i o podstate, sa prijíma väčšinou hlasov jeho členov.
8. Tribunál môže prijímať všetky príslušné opatrenia na zistenie skutočnosti.
9. Strany v spore uľahčujú prácu arbitrážnemu súdu, a predovšetkým využívajú všetky prostriedky, ktoré majú k dispozícii na to, aby:
 - a) poskytli súdu všetky príslušné dokumenty, prostriedky a informácie;
 - b) umožnili, ak je to potrebné, povolať svedkov alebo expertov a získať od nich dôkazy.
10. Strany a rozhodcovia zachovávajú dôvernú informáciu, ktoré obdržia v priebehu jednaní arbitrážneho súdu.
11. Arbitrážny súd môže na žiadosť jednej zo strán odporučiť dočasné ochranné opatrenia.
12. Ak sa nedostaví jedna zo strán sporu pred arbitrážny súd, alebo nebude obhajovať svoj prípad, druhá strana môže požiadať súd, aby pokračoval v jednaní a vyniesol svoje konečné rozhodnutie. Neprítomnosť jednej strany alebo fakt, že nebude obhajovať svoj prípad, nie je prekážkou jednania.
13. Arbitrážny súd môže vypočuť a rozhodnúť o protinávrhoch, ktoré vzniknú priamo z predmetnej záležitosti sporu.
14. Pokiaľ arbitrážny súd nerozhodne inak z dôvodov daných okolnosťami prípadu, výdavky súdu, vrátane odmien jeho členov znášajú strany sporu rovnakým dielom. Súd vedie záznamy o všetkých výdavkoch a zabezpečuje, aby konečná správa o nich bola odovzdaná stranám v spore.
15. Ktorákoľvek strana tohto dohovoru, ktorá má záujem na právnom postupe v predmetnej záležitosti, a na ktorú by mohlo rozhodnutie súdu mať dopad, môže intervenovať v jednaniach, so súhlasom tribunálu.

16. Arbitrážny súd vydáva svoje rozhodnutie do piatich mesiacov odo dňa, kedy bol súd ustanovený, ak neuzná za potrebné predĺžiť časový limit o obdobie, ktoré by nemalo presiahnuť päť mesiacov.
 17. K rozhodnutiu arbitrážneho súdu sa pripája aj udanie dôvodov. Je konečné a záväzné pre všetky strany sporu. Rozhodnutie sa odovzdaáva prostredníctvom arbitrážneho súdu stranám sporu a sekretariátu. Sekretariát zasiela obdržané informácie všetkým stranám tohto dohovoru.
 18. Akýkoľvek spor, ktorý môže vzniknúť medzi stranami, ohľadne interpretácie alebo vykonávania tohto rozhodnutia, môže byť podaný ktoroukoľvek stranou na arbitrážny súd, ktorý toto rozhodnutie vydal alebo ak sa tento nemôže zúčastniť ujať, inému súdu, ktorý bude ustanovený na tento účel rovnakým spôsobom ako prvý súd.
-

PRÍLOHA II

Vyhlásenie spoločenstva podľa článku 25 ods. 4 Dohovoru o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier

So zreteľom na článok 25 ods. 4 Dohovoru o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier, týkajúceho sa kompetencií organizácií uvedených v tomto odseku:

V súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva, a vzhľadom na legislatívu spoločenstva, ktorá existuje v oblasti pôsobnosti Dohovoru o ochrane a využití cezhraničných vodných tokov a medzinárodných jazier a najmä v oblasti pôsobnosti právnych noriem uvedených nižšie, spoločenstvo má kompetenciu konať v medzinárodných záležitostiach. Členské štáty Európskeho spoločenstva majú tiež medzinárodnú kompetenciu, ktorá sa rovnako uplatňuje na záležitosti v oblasti pôsobnosti tohto dohovoru.

Vyššie uvedené právne predpisy sú:

- smernica Rady 75/440/EHS zo 16. júna 1975 týkajúca sa požadovanej kvality povrchovej vody určenej na odber pitnej vody v členských štátoch ⁽¹⁾,
- smernica Rady 76/160/EHS z 8. decembra 1975 týkajúca sa kvality vody určenej na kúpanie ⁽²⁾,
- smernica Rady 74/464/EHS zo 4. mája 1976 o znečistení spôsobenom určitými nebezpečnými látkami vypúšťanými do vôd spoločenstva ⁽³⁾,
- smernica Rady 78/176/EHS z 20. februára 1978 o odpade z výroby oxidu titaničitého ⁽⁴⁾,
- smernica Rady 78/659/EHS z 18. júla 1978 o kvalite sladkej vody vyžadujúcej ochranu alebo zlepšenie kvality s cieľom podpory života rýb ⁽⁵⁾,
- smernica Rady 79/869/EHS z 9. októbra 1979 týkajúca sa metód merania a frekvencie odberu vzoriek a analýz povrchovej vody určenej na odber pitnej vody v členských štátoch ⁽⁶⁾,
- smernica Rady 80/68/EHS z 17. decembra 1979 o ochrane podzemnej vody pred znečistením spôsobeným určitými nebezpečnými látkami ⁽⁷⁾,
- smernica Rady 80/778/EHS z 15. júla 1980 týkajúca sa vody určenej na ľudskú spotrebu ⁽⁸⁾,
- smernica Rady 82/176/EHS z 22. marca 1982 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov na vypúšťanie ortuti z prevádzok používajúcich chlór-alkalickú elektrolyzu ⁽⁹⁾,
- smernica Rady 82/883/EHS z 3. decembra 1982 o postupoch sledovania a monitorovania životného prostredia dotknutého odpadom z výroby oxidu titaničitého ⁽¹⁰⁾,
- smernica Rady 83/513/EHS z 26. septembra 1983 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov pre vypúšťanie kadmia ⁽¹¹⁾,
- smernica Rady 84/156/EHS z 8. marca 1984 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov pre vypúšťanie ortuti z prevádzok iných ako používajúcich chlór-alkalickú elektrolyzu ⁽¹²⁾,
- smernica Rady 84/491/EHS z 9. októbra 1984 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov na vypúšťanie hexachlórkyklohexánu ⁽¹³⁾,
- smernica Rady 86/280/EHS z 12. júna 1986 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov na vypúšťanie určitých nebezpečných látok uvedených v zozname I prílohy k smernici 76/464/EHS ⁽¹⁴⁾,

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 194, 25.7.1975, s. 34.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 31, 5.2.1976, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 129, 18.5.1976, s. 23.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 54, 25.2.1978, s. 19.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 222, 14.8.1978, s. 1.

⁽⁶⁾ Ú. v. ES L 271, 29.10.1979, s. 44.

⁽⁷⁾ Ú. v. ES L 20, 26.1.1980, s. 43.

⁽⁸⁾ Ú. v. ES L 229, 30.8.1980, s. 11.

⁽⁹⁾ Ú. v. ES L 81, 27.3.1982, s. 29.

⁽¹⁰⁾ Ú. v. ES L 378, 31.12.1982, s. 1.

⁽¹¹⁾ Ú. v. ES L 291, 24.10.1983, s. 1.

⁽¹²⁾ Ú. v. ES L 74, 17.3.1984, s. 49.

⁽¹³⁾ Ú. v. ES L 274, 17.10.1984, s. 11.

⁽¹⁴⁾ Ú. v. ES L 181, 4.7.1986, s. 16.

- smernica Rady 88/347/EHS zo 16. júna 1988, ktorou sa mení a dopĺňa príloha II k smernici 86/280/EHS o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov na vypúšťanie určitých nebezpečných látok uvedených v zozname I prílohy k smernici 76/464/EHS ⁽¹⁾,
- smernica Rady 90/415/EHS zo 27. júla 1990, ktorou sa mení a dopĺňa príloha II k smernici 86/280/EHS z 12. júna 1986 o hodnotách limitov a kvalitatívnych cieľov na vypúšťanie určitých nebezpečných látok uvedených v zozname I prílohy k smernici 76/464/EHS ⁽²⁾,
- smernica Rady 91/271/EHS z 21. mája 1991 týkajúca sa úpravy mestských odpadových vôd ⁽³⁾,
- smernica Rady 91/676/EHS z 12. decembra 1991 týkajúca sa ochrany vôd pred znečistením spôsobeným dusičnanmi z poľnohospodárskych zdrojov ⁽⁴⁾.

Vykonávanie environmentálnej politiky spoločenstva znamená, že tento zoznam môže byť podrobený zmene, a to zmenením a doplnením alebo zrušením existujúcich znení alebo prijatím nových znení.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 158, 25.6.1988, s. 35.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 219, 14.8.1990, s. 49.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 135, 30.5.1991, s. 40.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 375, 31.12.1991, s. 1.